

РЕШЕНИЕ

№ 3503

гр. София, 05.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 14.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4305** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/, във връзка с чл. 6, ал. 6 от Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имоти /ЗОСОИ/.

Образувано е по жалба на Г. С. П., от Г. Р срещу писмо № 94-ГГ-18/14.05.2010 г. на Областния управител на област С., в което е обективизиран отказ на административния орган да се произнесе по искане на жалбоподателя за обезщетяване с компенсаторни записи, поради просрочие.

Жалбоподателят в съдебно заседание не се представлява, поддържа жалбата си и в писмени бележки развива тезата си за незаконосъобразност на постановения отказ.

Ответникът – Областния управител на Област – С., в съдебно заседание се представлява, навежда доводи за недопустимост и неоснователност на подадената жалба. Претендира разноски.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването. Съдът намира, че процесното писмо, макар да не е наименувано заповед, има характеристиката на индивидуален административен акт – изричен отказ за произнасяне, тъй като е направено по образувано административно производство с висящо искане. Тезата, че е налице влязъл в сила мълчалив отказ на административния орган и това писмо има само уведомителен характер е несъстоятелно, доколкото не е

пречка административния орган да се произнесе и след срока, указан в АПК с изричен отказ, какъвто представлява настоящото писмо.

Жалбата е подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове, видно от приобщените към делото доказателства /пликосе и обратни разписки/. Разгледана по същество, жалбата се явява ОСНОВАТЕЛНА, но поради други основания, а не посочените в нея.

С атакувания административен акт - писмо № 94-ГГ-18/14.05.2010 г. на Областния управител на област С. е обективизиран отказ на административния орган да се произнесе по искане на жалбоподателя за обезщетяване с компенсаторни записи, на основание чл. 3, ал. 3 от Закона за обезщетяване на собствениците на отчуждени имоти /ЗОСОИ/, поради просрочие на искането. Административният акт е мотивиран, с оглед на това, че заявлението на лицето за обезщетяване е подадено на 22.01.2010 г. – дълго време след изтичане на преклузивния срок, посочен в закона /31.03.2000 г. /, поради което и правото му на иск е било преклудирано.

Съдът преценява законосъобразността на оспореното писмо на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК. Ето защо следва да отбележи, че намира процесния отказ за нищожен, доколкото е направен в производство по което административния орган не е имал териториална компетентност да се произнесе. Видно от доказателствата по делото, заявлението е подадено от Г. П., като същия е посочил, че живее в Г. Р. Заявленията за обезщетяване по ЗОСОИ, съгласно нормата на чл. 6, ал. 1, т. 2 от ЗОСОИ се подават пред областните управители. Не е предвидена изборност на компетентността на искането, като същото е следвало да бъде разгледано от Областния управител на Б, по местожителството на искателя. За областния управител на област С. е било налице задължението да препрати подаденото до него искане до компетентния за това орган. Като не го е сторил, а се е произнесъл по искането, същият е постановил един нищожен акт, който следва да бъде прогласен за такъв от съда /на основание чл. 172, ал. 2, предл. 1от АПК/. В тази връзка и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК следва да изпрати преписката на Областния управител на Област Б, със задължителни указания по прилагането на закона.

За пълнота, съдът следва да посочи, че няма доказателства искане да е било отправяно в преклузивния срок /подновен в следствие от законодателя, но изтекъл на /, определен в закона от наследодателя на П. – Стоил Сотиров П., който към момента на определяне на срока е бил жив и е можел да организира своевременно искането си. Също така, въпреки наведените доводи за действието на международните договори и примата им пред вътрешните правни норми, съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република Б, държавата е изпълнила задължението си по тях като е дала възможност на лицата в определен срок да заявят претенциите си за дължимото им се обезщетение. Съдът не споделя тезата на жалбоподателя за безсрочност на задължението на държавата за обезщетение на лицата по Спогодбата за уреждане на висящите финансови въпроси и развитие на икономическото сътрудничество между Народна република Б и Кралство Г (ДВ, бр. 87 от 1964 г.). С оглед на правната сигурност в отношенията между различните правни субекти в правото се въвеждат срокове, било давностни или преклузивни. Не е възможно да се остави безсрочно във времето възможността да се претендира едно обезщетение /дори в частноправните отношения съществува 5 годишен давностен срок, с изтичането, на който не се погасява самото материално право, но се погасява правото на иск за защита на това конкретно субективно материално право/.

Водим от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожен отказа на Областния управител на област С. да се произнесе по искането на Г. С. П., от Г. Р за получаване на обезщетение на основание чл. 3, ал. 3 от ЗОСОИ, обективизирано в писмо № 94-ГГ-18/14.05.2010 г. на Областния управител на област С..

ИЗПРАЩА преписката за произнасяне по компетентност на Областния управител на Област Б в 14 дневен срок от съобщението за влязлото в сила съдебно решение, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с касационна жалба до ВАС в 14 дневен срок от съобщението, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: